

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 25 sierpnia 2008 r. — Michael Neukirchinger przeciwko Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Sprawa C-382/08)

(2008/C 285/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Michael Neukirchinger

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że sprzeczna jest z nim norma krajowa, która w odniesieniu do wydanego w innym państwie członkowskim i zgodnie z jego prawem pozwolenia na komercyjne loty balonem [w Niemczech] wymaga siedziby lub miejsca zamieszkania w tym kraju (§ 106 Luftfahrtgesetz) [(Bundesgesetzblatt nr 253/1957, z ostatnimi zmianami w Bundesgesetzblatt I nr 83/2008)]?
- 2) Czy art. 49 i nast. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że sprzeczna jest z nimi norma krajowa, zgodnie z którą mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim posiadacz pozwolenia na wykonywanie komercyjnych lotów balonem w celu wykonywania lotów balonem w innym państwie członkowskim musi uzyskać kolejne zezwolenie, którego wymogi zasadniczo są takie same jak wymogi zezwolenia wydanego mu już w kraju pochodzenia, ale z dodatkowym warunkiem posiadania przez wnioskodawcę siedziby lub miejsca zamieszkania w kraju (tu: w Austrii)?
- 3) Czy przepisy § 102 w związku z § 104 i 106 Luftfahrtgesetz są sprzeczne z art. 49 WE, jeżeli posiadacz pozwolenia mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niemczech z tytułu posługiwania się swoim pozwoleniem w Austrii pociągany jest do odpowiedzialności karnoadministracyjnej i w ten sposób zakazuje się mu dostępu do rynku, uwzględniając przy tym okoliczność, że zgodnie z § 106 ust. 1 Luftfahrtgesetz takiego pozwolenia oraz pozwolenia na rozpoczęcie działalności nie można uzyskać bez założenia odrębnej filii lub miejsca zamieszkania i bez prerejestrowania w Austrii zarejestrowanego uprzednio w Niemczech balonu na ciepłe powietrze?

Wniosek o wwanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Hamburg (Niemcy) w dniu 1 września 2008 r. — Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-386/08)

(2008/C 285/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brita GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w każdym przypadku importerowi produktu pochodzącego z Zachodniego Brzegu Jordanu należy przyznać wnioskowane preferencyjne traktowanie, mając na uwadze to, że to preferencyjne traktowanie przewidziane jest w dwóch mających tu potencjalnie zastosowanie układach — mianowicie w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem Izrael, z drugiej strony (zwanym dalej „układem stowarzyszeniowym”) ⁽¹⁾ oraz w Eurośródziemnomorskim przejściowym układzie stowarzyszeniowym w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony (zwanym dalej „układem przejściowym”) ⁽²⁾, nawet jeżeli przedłożone zostało jedynie formalne świadectwo pochodzenia z Izraela?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zgodnie z układem stowarzyszeniowym organy celne państwa członkowskiego zobowiązane są uznać wydane przez władze izraelskie świadectwo pochodzenia przedłożone przez importera, który wnioskuje o przyznanie preferencyjnego traktowania produktu wprowadzonego na terytorium Wspólnoty — i z tego względu nie wszczynać procedury weryfikacyjnej, o której mowa w art. 32 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego — jeżeli wątpliwości organów celnych ograniczają się jedynie do pochodzenia tego produktu z terytorium znajdującego się pod kontrolą Izraela — mianowicie na mocy zawartego w 1995 r. izraelsko-palestyńskiego porozumienia przejściowego — i jeżeli nie przeprowadzono procedury, o której mowa w art. 33 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

- 3) Czy w przypadku, gdy w wyniku złożonego przez organy celne kraju przywozu wniosku o przeprowadzenie weryfikacji zgodnie z art. 32 ust. 2 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego władze izraelskie potwierdziły (jedynie), że produkty zostały wytworzone na terytorium należącym do właściwości izraelskich władz celnych, a tym samym pochodzą z Izraela, oraz gdy na wystosowane następnie wezwanie organów celnych kraju przywozu do udzielenia bardziej szczegółowych wyjaśnień władze izraelskie nie udzieliły odpowiedzi, organy celne kraju przywozu mogą już z tego względu automatycznie odmówić preferencyjnego traktowania, w szczególności bez uwzględnienia faktycznego pochodzenia danych produktów?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie:

- 4) Czy organy celne mogą odmówić preferencyjnego traktowania na podstawie układu stowarzyszeniowego już z tego względu, że — co zostało w międzyczasie ustalone — produkty pochodzą z Zachodniego Brzegu Jordanu, czy też należy przyznać to preferencyjne traktowanie na podstawie układu stowarzyszeniowego także w odniesieniu do produktów pochodzących z tego terytorium, w każdym razie o ile nie została przeprowadzona określona w art. 33 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego procedura rozstrzygnięcia sporów dotycząca wykładni występującego w tym układzie pojęcia „terytorium państwa Izrael”?

(¹) Dz.U. 2000, L 147, s. 3.

(²) Dz.U. L 187, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 8 września 2008 r. — Base S.A., Euphony Benelux S.A., Mobistar S.A., Unitet International S.A., T2 Belgium S.A. i KPN Belgium S.A. przeciwko Radzie Ministrów, inna strona: Belgacom S.A.

(Sprawa C-389/08)

(2008/C 285/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Base S.A., Euphony Benelux S.A., Mobistar S.A., Unitet International S.A., T2 Belgium S.A. i KPN Belgium S.A.

Strona pozwana: Rada Ministrów.

Inna strona: Belgacom S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników („dyrektywa o usłudze powszechnej”) (¹) można interpretować w ten sposób, że pozwala on właściwemu ustawodawcy państwa członkowskiego, działającemu jako krajowy organ regulacyjny, na stwierdzenie w sposób ogólny i na podstawie kalkulacji kosztów netto dostawcy usługi powszechnej, który uprzednio był jedynym dostawcą, że świadczenie usługi powszechnej może stanowić nieusprawiedliwione obciążenie przedsiębiorstw wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej?

(¹) Dz.U. L 108, s. 51.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-390/08)

(2008/C 285/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: U. Wölker i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przekazując informacji wymaganych na podstawie art. 3 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (¹), w związku z art. 8, 9, 10 i 11 decyzji nr 166/2005/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (²), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE w związku z art. 8, 9, 10 i 11 decyzji nr 166/2005/WE;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.